

Tết của những suy ngẫm

Chầu Ăn Tết. HN, 19.1.2023.

Tết là thời gian nghỉ ngơi.

Nhưng Tết cũng là lúc dành để kiểm đếm năm, vài năm, và có khi cả một quãng dài của cuộc sống.

Ký ức là thứ vô hình, nhưng luôn dễ dàng trở dậy, nhắc nhớ. Trong không-thời gian của những dịp Tết, nó càng rõ hơn.

Lại nhớ cái Tết cuối cùng còn gói bánh chưng với các con ở nơi ngoại ô.

Gói bánh chưng Tết 2016, ngày 31-1-2016.

Bây giờ, các con đang ở nơi xa xôi, tận Paris nước Pháp. Sự kiện gói bánh chưng này là một phần ký ức. Cũng chẳng rõ các con còn nhớ không, nhưng bản thân mình thì nhớ. Ấy là năm thứ 3 liên tiếp, mua lợn, đãi đỗ, rửa lá, gói bánh chưng.

Hình ảnh về cái Tết luôn gợi cảm giác hoài cổ.

Cũng vì thế, mà cứ đến Tết lại nhớ bản dịch "Ông Đồ" của Thu Trang [1]. Nay bản tiếng Anh "[The Master](#)" cũng đã có chỗ đứng trang trọng, được nhiều người biết đến, khá phổ biến. Đó là cận Tết năm 2012. Đã gần 12 năm.

Nếu mà không có 3 mùa gói bánh, trong lúc suy ngẫm rất nhiều về văn hóa, về sự tồn tại, về thời gian, về ý nghĩa sống, chắc đã không thể hình thành nên được ý niệm và sau đó là bài nghiên cứu về "[cộng tính văn hóa](#)" [2].

Tết này, bỗng thấy mình vẫn vừa nghĩ, vừa nghĩ, vừa đang "nghị luận" về hành trình loay hoay tự họa như lối kể của thơ [Phùng Cung](#) [3].

References

[1] Vương TT. (2011). The Master. <https://philarchive.org/archive/VUOTMK>

[2] Vương QH, et al. (2018). Cultural additivity: behavioural insights from the interaction of Confucianism, Buddhism and Taoism in folktales. *Palgrave Communications*, 4(1), 143.

[3] Vương QH. (2022). "Self-portrait" by Phùng Cung. <https://osf.io/a2gp6>